

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Marcelou Uhříčkovou ve věci

žalobce: **O. Z.**, narozený X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o **žalobě proti rozhodnutí** žalované ze dne 14. 12. 2023, č. j. MV-179580-4/SO-2023,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 10. 2023, č. j. OAM-52422-27/ZM-2023 (dále jen „ministerstvo“ a „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že se řízení vedené pod sp. zn. OAM-52422/ZM-2023 zastavuje podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) s odůvodněním, že žalobce podal žádost v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.
2. Napadené rozhodnutí dle názoru žalobce neodpovídá požadavkům § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaná totiž

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

nepostupovala způsobem vedoucím ke zjištění skutečného stavu věci a nevyčerpala možnosti dokazování. Nijak totiž neověřila, zda žalobce není cizincem ve smyslu § 98 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Bez odpovídajícího listinného podkladu (důkazu) tedy žalovaná založila svůj postup na předpokladu, že žalobci zaniklo pobytové oprávnění, ačkoliv vycházela z vlastní dedukce a nikoli z prokázaného skutkového stavu věci.

3. Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Předně uvádí, že skutkový stav a průběh správního řízení byl dostatečně popsán v napadeném rozhodnutí, na které odkazuje. Dále konstatuje, že žalobce v průběhu správního řízení netvrdil, že by měl mít volný přístup na trh práce, a ani v žalobě neuvádí, z jakého titulu by mu měl svědčit. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, bylo řádně odůvodněno a je v souladu s právními předpisy.

Podstatný obsah správního spisu

4. Žalobce dne 20. 7. 2023 podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Ve formuláři žádosti nezaškrtnl kolonku, že má podle § 98 zákona o zaměstnanosti volný přístup na trh práce. Dále uvedl, že je svobodný, vyučen, povoláním skladník/obsluha manipulačních vozíků a zaměstnán u společnosti O-PAC s.r.o. Žádost za něj podal advokát Mgr. Jaroslav Zeman, který žalobce zastupoval po celou dobu správního řízení.
5. Ke své žádosti žalobce doložil kopie zaměstnanecké karty, cestovního pasu, kartičky pojištěnce, řidičského průkazu, nájemní smlouvy, prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného povolání, mzdového výměru a pracovní smlouvy (oboje ze dne 13. 6. 2023). Doložil také, že byl od 12. 4. 2023 veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a že ke dni 1. 3. 2023 dohodou skončil jeho pracovní poměr u společnosti FILKOPI SUPPORT s.r.o.
6. Dle výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky žalobce od roku 2017 pobýval na území České republiky na základě zaměstnanecké karty. Jeho poslední dlouhodobý pobyt byl povolen za účelem zaměstnání na základě zaměstnanecké karty, a to s platností od 1. 8. 2021 do 31. 7. 2023. V České republice pobývá také jeho matka. Ve výpisu nejsou žádné záznamy o studiu žalobce, pouze o průběhu jeho zaměstnání u společností SIT logistic s.r.o., Arkan s.r.o., FILKOPI SUPPORT s.r.o. a O-PAC s.r.o.
7. Ministerstvo dále zjistilo, že žalobce byl v evidenci uchazečů o zaměstnání veden pouze od 12. 4. 2023 do 14. 4. 2023 a poté nastoupil k zaměstnavateli FILKOPI SUPPORT s.r.o. Ze sdělení této společnosti pak vyplynulo, že pracovní poměr se žalobcem byl rozváznán ke dni 1. 3. 2023, následně žalobce nastoupil do zaměstnání k téže společnosti od 15. 4. 2023 a pracovní poměr byl následně ukončen dohodou k 17. 7. 2023.
8. Prvostupňovým usnesením ministerstvo posléze správní řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu s odůvodněním, že zaniklo právo, jehož se řízení týkalo. Dospělo totiž k závěru, že poslední zaměstnavatel žalobce (společnost FILKOPI SUPPORT s.r.o.) ukončil pracovní poměr se žalobcem ke dni 1. 3. 2023, načež počala plynout šedesátidenní lhůta dle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jejímž posledním dnem byl 30. 4. 2023. Až dne 2. 6. 2023 žalobce zaslal ministerstvu oznámení o změně zaměstnavatele, ovšem neučinil tak v souladu s § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců, a proto neměl být od 15. 4. 2023 na daném pracovním místě zaměstnáván. Žalobce přitom nebyl osobou uvedenou v § 98 zákona o

zaměstnanosti (tuto skutečnost ani netvrdil a neprokazoval). Protože zaměstnanecká karta žalobci zanikla již dne 30. 4. 2023, zaniklo dle názoru ministerstva právo, kterého se týkalo správní řízení. Nelze přitom prodlužovat platnost práva (zaměstnanecké karty), které ze zákona zaniklo dříve, než bylo rozhodnuto o žádosti o jeho prodloužení.

9. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž tvrdil, že jeho zaměstnanecká karta byla vydána s platností do 31. 7. 2023. Se společností FILKOPI SUPPORT s.r.o. žalobce ukončil pracovní poměr až ke dni 17. 7. 2023. Dle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců proto dle žalobce připadl poslední den lhůty k oznámení změny zaměstnavatele na 15. 9. 2023. Oznámení o změně zaměstnavatele z června 2023 tak bylo podáno řádně a včas. Dne 17. 7. 2023 navíc žalobci bylo doručeno sdělení o splnění podmínek pro změnu zaměstnavatele (společnosti O-PAC s.r.o.). Ministerstvo dle žalobce založilo prvostupňové rozhodnutí na nesprávných právních i skutkových závěrech.
10. Napadeným rozhodnutím žalovaná změnila výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že se řízení zastavuje podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Neztotožnila se totiž s právní kvalifikací důvodu zastavení řízení. S ohledem na to, že žalobce nepodal oznámení o změně zaměstnavatele během šedesátidenní lhůty plynoucí od 1. 3. 2023, kdy skončil jeho pracovní poměr, zanikla ke dni 30. 4. 2023 platnost žalobcovy zaměstnanecké karty. Dne 20. 7. 2023, kdy podal žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, tak již žalobce nesplňoval podmínku uvedenou v § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Správní řízení proto mělo být zastaveno podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce podal žádost v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. Ministerstvo přitom dle názoru žalované vycházelo z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci a správně vyšlo z toho, že pracovní poměr skončil dne 1. 3. 2023. Jakkoli je pravdou, že žalobce dne 15. 6. 2023 oznámil změnu zaměstnavatele, učinil tak v době, kdy již nebyl držitelem platné zaměstnanecké karty.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Proto ji věcně projednal.
12. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž jej přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž byl vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.
13. O žalobě soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaná s tímto procesním postupem výslovně souhlasila. Žalobce se k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřil, a proto měl soud za to, že i jeho souhlas s rozhodnutím bez jednání byl dán.

Posouzení žaloby soudem

14. Úvodem soud zdůrazňuje, že žalobce nezpochybňuje většinu závěrů, k nimž správní orgány dospěly. Žalobce žalované pouze vytýká, že se nezabývala tím, zda žalobce je či není cizincem uvedeným v § 98 zákona o zaměstnanosti a že k této problematice nedostatečně zjišťovala skutkový stav věci. Tento jediný uplatněný žalobní bod však není důvodný.
15. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, na němž oba správní orgány založily svá rozhodnutí, zaniká platnost zaměstnanecké karty nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm.

b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; *to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.*

16. Dle § 98 zákona o zaměstnanosti povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta se podle tohoto zákona nevyžaduje k zaměstnání nebo k výkonu práce cizince

a) s povoleným trvalým pobytem,

b) který je rodinným příslušníkem člena diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo rodinným příslušníkem zaměstnance mezinárodní vládní organizace se sídlem na území České republiky,

c) kterému byl udělen azyl nebo doplňková ochrana,

d) jehož výkon práce na území České republiky nepřesáhne 7 po sobě jdoucích kalendářních dnů nebo celkem 30 dnů v kalendářním roce a jde-li zároveň o výkonného umělce, pedagogického pracovníka, akademického pracovníka vysoké školy, vědeckého, výzkumného nebo vývojového pracovníka, který je účastníkem vědeckého setkání, žáka nebo studenta do 26 let věku, sportovce nebo osobu, která v České republice zajišťuje dodávky zboží nebo služeb nebo toto zboží dodává nebo provádí montáž na základě obchodní smlouvy, případně provádí záruční a opravářské práce,

e) o němž to stanoví vyhlášená mezinárodní smlouva, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas a již je Česká republika vázána,

f) který je členem záchranné jednotky a poskytuje pomoc na základě mezistátní dohody o vzájemné pomoci při odstraňování následků havárií a živelních pohrom, a v případech humanitární pomoci,

g) zaměstnávaného v mezinárodní dopravě, pokud je k výkonu práce na území České republiky vyslán svým zahraničním zaměstnavatelem,

h) akreditovaného v oblasti sdělovacích prostředků,

i) který je vojenským nebo civilním personálem ozbrojených sil vysílajícího státu podle zvláštního zákona,

j) který se na území České republiky soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 5),

k) který byl vyslán na území České republiky v rámci nadnárodního poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie,

l) který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jde-li o společné soužití rodiny s cizincem podle písmene a), c) nebo n) nebo s cizincem, který na území České republiky pobývá na základě platného povolení k dlouhodobému pobytu,

m) který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie,

n) který vykonává v České republice soustavnou vzdělávací nebo vědeckou činnost jako pedagogický pracovník nebo akademický pracovník vysoké školy nebo vědecký, výzkumný nebo vývojový pracovník ve veřejné výzkumné instituci nebo jiné výzkumné organizaci podle zvláštního právního předpisu,

o) který získal střední nebo vyšší odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v konzervatoři podle školského zákona nebo vysokoškolské vzdělání podle zákona o vysokých školách,

- p) který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky,
- r) který je duchovním církve registrované v České republice nebo náboženské společnosti registrované v České republice,
- s) který je držitelem povolení k pobytu vnitropodnikově převedeného zaměstnance vydaného jiným členským státem Evropské unie a je vnitropodnikově převedený na území České republiky na dobu nepřesahující 90 dnů v kterémkoliv období 180 dnů, nebo
- t) jehož výkon práce na území České republiky je v zájmu České republiky.
17. Žalobce v žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, kterou za něj podával advokát, nezaškrtl příslušnou kolonku indikující, že žadatel má podle § 98 zákona o zaměstnanosti volný přístup na trh práce. Následně ve správním řízení vůbec netvrdil a nedokládal, že by byl osobou vyjmenovanou v § 98 zákona o zaměstnanosti, a to dokonce ani v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, tedy nikterak nespороval konstatování ministerstva, že není osobou uvedenou v § 98 zákona o zaměstnanosti. Žalobce tudíž žalované nezavdal důvod, aby se touto problematikou explicitně zabývala.
18. Samotný obsah správního spisu, včetně žalobcem předkládaných listin, pak nesvědčí o tom, že by žalobce byl cizincem ve smyslu § 98 odst. a) až t) zákona o zaměstnanosti. Z obsahu správního spisu především plyne, že žalobci nebyl udělen trvalý pobyt, azyl nebo doplňková ochrana, nepřipravoval se na výkon budoucího povolání studiem, nepobýval zde za účelem společného soužití rodiny nebo na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie či na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území, nevykonával zde soustavou vzdělávací nebo vědeckou činnost a nezískal střední nebo vyšší odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v konzervatoři (*a contrario* srov. především výpis z evidence cizinců založený ve správním spise). Pokud jde o zbývající charakteristiky cizince vyjmenované v § 98 zákona o zaměstnanosti (např. výkon práce v zájmu České republiky, postavení duchovního, nadnárodní poskytování služeb či práci v rámci ozbrojených sil), nepodává se ze správního spisu nic, na základě čeho by se žalovaná mohla oprávněně domnívat, že by žalobce mohl spadat pod některou z kategorií osob, u níž zákon nevyžaduje zaměstnaneckou kartu nebo jiné oprávnění k zaměstnání nebo k výkonu práce.
19. Za daných okolností tak soud považuje skutkový stav věci za dostatečně zjištěný a nesdílí přesvědčení žalobce o tom, že žalovaná měla podrobněji zjišťovat, zda žalobce je či není cizincem ve smyslu § 98 zákona o zaměstnanosti. Při absenci odpovídající odvolací námítky žalovaná mohla vycházet z nezpochybněného konstatování ministerstva, podle něhož žalobce nebyl osobou uvedenou v § 98 zákona o zaměstnanosti, když ani obsah správního spisu nenasvědčoval opaku. Správní řízení ostatně bylo zahájeno na základě žádosti žalobce, a tudíž břemeno tvrzení i břemeno důkazní primárně leželo na něm, nikoli na správních orgánech (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 260/2020-27, a dále rozsudky téhož soudu ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36, nebo dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018-31). Žalobce ani během tohoto soudního řízení neuvedl, z jakého konkrétního důvodu by se na něj měl § 98 zákona o zaměstnanosti vztahovat, proč lze jeho žalobní argumentaci považovat nejen za nedůvodnou, ale i za účelovou.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, rozhodl o jejím zamítnutí (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

21. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na jejich náhradu, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšná žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Nejvyšší správní soud však kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. března 2024

Mgr. Marcela Uhříčková, v. r.
samosoudkyně